

Η στάση της βουλγαρικής κυβέρνησης προκάλεσε δυσκολίες τόσο στην Εσωτερική όσο και στην Εξωτερική Οργάνωση. Ο νέος υπουργός Εξωτερικών, στρατηγός Πάπρικωφ, ο οποίος έλπιζε να πείσει τις Δυνάμεις να διορίσουν χριστιανό γενικό διοικητή στη Μακεδονία, ήταν αντίθετος με το σχηματισμό σωμάτων στο βουλγαρικό έδαφος.

Στα τέλη Μαρτίου έγινε μια καθυστερημένη απόπειρα να αναδιοργανωθεί το βουλγαρικό μακεδονικό κίνημα. Αντιπρόσωποι από όλα τα μέρη της Μακεδονίας και της Βουλγαρίας συναντήθηκαν κοντά στη Ρίλα στα τουρκοβουλγαρικά σύνορα. Το συνέδριο όρισε τον Μάτωφ και τον Αποστόλ Δημητρώφ (πρώην συνεργάτες του Σαράφωφ) και τον Ντόρεφ (παλιό φίλο του Γκρούεφ) ως αντιπροσώπους της Εσωτερικής Οργάνωσης στη Σόφια. Το συνέδριο αποκήρυξε τον Σαντάσκι και τους οπαδούς του, κατηγορώντας τους για το θάνατο του Σαράφωφ και του Γκαρβάνωφ και την παράλογη επίθεση εναντίον του Βρετανού αξιωματικού της χωροφυλακής, συνταγματάρχη Elliot. Τελικά το συνέδριο αποφάσισε να αποσύρει ή να διαλύσει όλα τα βουλγαρικά σώματα στις περιοχές όπου αντιμετώπιζαν ισχυρή αντίδραση των Ελλήνων, των Σέρβων και των Αλβανών και να ακολουθήσει πολιτική μακροπρόθεσμης προπαγάνδας. Θα δινόταν υποστήριξη στις μεταρρυθμίσεις για τις οποίες πίεζε η Μ. Βρετανία, και σε περίπτωση που αυτές αποτύγχαναν, τότε θα γινόταν ακόμη μια προσπάθεια να οργανωθεί εξέγερση μεγάλης κλίμακας.